

Η ΕΥΘΥΝΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΔΕ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ – ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ!

1) Τι είναι ο κορωνοϊός;

Τις τελευταίες εβδομάδες έχουμε πανδημία του λεγόμενου “κορωνοϊού”. Ενός ιού, ο οποίος έχει δείξει υψηλότερα, από τους αντίστοιχους ιούς, ποσοστά μεταδοτικότητας και υψηλή ικανότητα να μολύνει όσους έρχονται σε επαφή με κάποιον φορέα. Ο ίδιος ο ιός, μπορεί να αποδειχτεί θανατηφόρος, κάτι που κυρίως αφορά ευπαθείς ομάδες και ειδικά ηλικιωμένους και ανθρώπους οι οποίοι έχουν συνήθως και άλλα προβλήματα υγείας (διαβήτη, καρδιοπάθειες, καρκίνο).

2) Σύστημα υγείας

Το ποσοστό θνησιμότητας του ιού, έχει κυρίως σχέση με το επίπεδο του συστήματος υγείας του κάθε κράτους/περιοχής. Εκεί που υπάρχει επαρκές προσωπικό, κρεβάτια στις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας (ΜΕΘ), αλλά και σχετικός έλεγχος της εξάπλωσης του ιού, τα ποσοστά είναι εμφανώς μικρότερα. Από την άλλη σε καπιταλιστικά κράτη όπου η υγεία αντιμετωπίζεται με όρους αγοράς, κέρδους δηλαδή, και η δημόσια παροχή της υποβαθμίζεται, τα ποσοστά ανεβαίνουν. Στην Ιταλία για παράδειγμα αυτή τη στιγμή εξαιτίας της ανεπάρκειας του συστήματος υγείας και της υπερπληρότητας των ΜΕΘ αλλά και των νοσοκομείων οι γιατροί καλούνται να αποφασίσουν το ποιοι θα ζήσουν και ποιοι θα πεθάνουν περιθάλποντας αυτούς που έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες επιβίωσης σαν να είναι σε εμπόλεμη ζώνη. Η κατάσταση προφανώς και δε φαίνεται να καλυτερεύει στα κράτη με ιδιωτικοποιημένα συστήματα υγείας, όπως στις ΗΠΑ, όπου περιθάλπονται μόνο όσοι έχουν ασφάλιση, με τους αρμοδίους κρατικούς φορείς τους να κάνουν εκτίμηση ότι οι θάνατοι θα φτάσουν το 1,7 εκατομμύρια αν δεν ελεγχθεί με κάποιο τρόπο η κατάσταση.

Τώρα στη δικιά μας περίπτωση έχουμε ένα επίσης υποστελεχωμένο και υποβαθμισμένο δημόσιο σύστημα υγείας με τεράστιες ελλείψεις σε ιατρονοσηλευτικό προσωπικό και πολλές κλειστές ΜΕΘ αλλά και νοσοκομεία εξαιτίας αυτών. Στα πλαίσια της πανδημίας ο υπουργός υγείας έκανε εξαγγελίες για προσλήψεις γιατρών, νοσηλευτών και λοιπού απαραίτητου προσωπικού και παρακαλούσε να γίνουν αιτήσεις, ενώ στην πραγματικότητα, εν τέλει, σε αυτές τις 2000 προσλήψεις δεν υπήρχε ούτε μια θέση για γιατρούς. Αντίθετα η μόνη προκήρυξη για αυτούς είναι να παρέχουν υπηρεσίες για 4 μήνες με μπλοκάκι. Ταυτόχρονα λήγουν συμβάσεις επικουρικών χωρίς καμία συζήτηση για μονιμοποίηση τους ή για να προσλάβει αυτούς που η θητεία τους έχει ήδη λήξει το προηγούμενο διάστημα. Εν ολίγοις, μας κοροϊδεύουν μες στα μούτρα μας στήνοντας επικοινωνιακό παιχνίδι με την υγεία μας για να δείξουν ότι από μεριάς τους τη δουλειά τους την έκαναν ενώ στην πραγματικότητα δεν παίρνουν κανένα ουσιαστικό μετρώ αντιμετώπισης της κατάστασης.

Στην Ελλάδα, ακόμα και από τα χρόνια πριν τα μνημόνια, υπήρχε διαρκής προσπάθεια υποβάθμισης του συστήματος υγείας. Αυτή τη στιγμή το ελληνικό κράτος διαθέτει 7.500 γιατρούς, αριθμός μικρότερος από τους κληρικούς που πληρώνει και απειροελάχιστος μπροστά στους αστυνομικούς και στρατιωτικούς που προσλαμβάνει διαρκώς για να συντηρεί την εξουσία της αστικής τάξης πάνω στις ζωές μας. Η κατάσταση μέσα σε περιόδους κρίσης επιδεινώθηκε: τα αστικά κόμματα συναγωνίζονταν για το ποιο θα υποβαθμίσει παραπάνω το δημόσιο και ποιοτικό χαρακτήρα της υγείας, ενώ κάτι αντίστοιχο συμβαίνει και με τα ασφαλιστικά ταμεία, σπρώχνοντας τον πληθυσμό στην ιδιωτική υγεία και ασφάλιση. Στις μέρες μας, μόλις πρόσφατα είχαμε τις δηλώσεις πρωθυπουργού για την ιδιωτική πρωτοβουλία που θα βοηθήσει τα δημόσια νοσοκομεία με ιδιωτικούς τομογράφους σε αυτά, τις δηλώσεις Γεωργιάδη για μείωση προσωπικού, την τοποθέτηση μάντζερ και στρατιωτικών στις διοικήσεις των νοσοκομείων για να τα μετατρέψουν σε ΣΔΙΤ (συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα) αλλά και τις μειώσεις εισφορών των εργοδοτών για τα ασφαλιστικά ταμεία. Αξίζει να αναφέρουμε πως λεφτά από τα ασφαλιστικά ταμεία πολλάκις στο παρελθόν έχουν δοθεί ως δάνεια σε επιχειρηματίες, έχουν τζογαριστεί σε χρηματιστήρια, έχουν πετσοκοπεί για να αποπληρωθούν χρέη τραπεζών. Ενώ πριν μία εβδομάδα μάθαμε πως θα δουλεύουμε ως τα 68 από το '22, ενώ αργότερα το όριο θα φτάσει τα 72 έτη. Την ίδια στιγμή, τα σχολεία, τα πανεπιστήμια και τα ΜΜΕ, ως εργαλεία ιδεολογικής επιβολής του κεφαλαίου σπαταλούν εδώ και δεκαετίες πολύ χρόνο για να μας πείσουν για μια ατομοκεντρική αντίληψη για τα πάντα, κάτι που δεν αφήνει απ' έξω τόσο το ζήτημα της ασφάλισης όσο και της υγείας. Έτσι προσπαθούν, ακόμα και σε συνθήκες κρίσης, να μας πείσουν πως ο καθένας μόνος του τα καταφέρνει καλύτερα, για να δικαιολογούν τις – χωρίς προηγούμενο – ιδιωτικοποιήσεις που πραγματοποιούνται με το τσουβάλι αυτή την περίοδο.

Βέβαια δε μας κάνει καθόλου εντύπωση το ότι οι εξετάσεις για τον κορωνοϊό που κοστίζουν σε ιδιωτικά νοσοκομεία 290 ευρώ, χτύπησαν άσχημα ακόμα και σε θιασώτες της καπιταλιστικής αυτής λογικής. Έχει τέλος, ενδιαφέρον ο τρόπος με τον οποίο διεθνείς κρατικοί και επιχειρηματικοί κύκλοι συγκροούνται για το ποιος θα προλάβει να βρει πρώτος το εμβόλιο και για αυτό τον ιό με μόνο τελικό στόχο να δει τα κέρδη του να αυξάνονται. Η υγεία και το ανθρώπινο σώμα, αλλά και κάθε κοινωνική ανάγκη (νερό, τροφή, στέγαση, πρόσβαση στην ενέργεια, μετακινήσεις) έχουν πάψει, χωρίς να κρατιούνται καν τα προσχήματα, να νοούνται ως αγαθά που μπορούν να υπάρχουν μονάχα συλλογικά και κοινωνικά και δεν αποτελούν τίποτα άλλο πέρα από εμπορεύματα που αποφέρουν κερδοφορία για το κεφάλαιο. Τέλος δεν είναι άγνωστες οι αντίξοες και εξαντλητικές συνθήκες μέσα στις οποίες δουλεύουν οι εργαζόμενοι στη δημόσια υγεία εδώ και πολλά χρόνια, κάτι που επιδεινώνεται ραγδαία με την κατάσταση σήμερα, ενώ έχει σημασία να αναφέρουμε πως την ίδια στιγμή δισεκατομμύρια ξοδεύονται για πολεμικό εξοπλισμό, καραβανάδες και μπάτσους, οι οποίοι θα στελεχώσουν την πρώτη γραμμή κρούσης του κεφαλαίου για τις μέλλουσες αναταραχές εντός των συνόρων, αλλά και για τις επεκτατικές περιπέτειες που ονειρεύονται βιομήχανοι, εφοπλιστές, πετρελαιάδες. Και εδώ θα πρέπει εμείς να διαλέξουμε το που προτιμάμε να δίνονται τα δικά μας λεφτά...

3) Κοινωνική απομάκρυνση, ο τρόπος του κράτους για να αντιπαλέψει τον κορωνοϊό

Μια σειρά, κρατών – όχι όλων όμως -, ανίκανων να αντιμετωπίσουν την πανδημία έχουν προχωρήσει σε πρακτικές που προωθούν την κοινωνική απομάκρυνση, τον όσο γίνεται δηλαδή μικρότερο συνωστισμό των ανθρώπων στις πόλεις και τα χωριά. Η επιλογή αυτή, εκτός από τους προφανείς λόγους, ορίζεται τόσο από το επίπεδο του συστήματος υγείας, όσο και από βαθύτερες επιδιώξεις του κράτους και του κεφαλαίου.

Μέσω αυτής της τακτικής αφενός έχουμε την επιβράδυνση της εξάπλωσης της νόσου έτσι ώστε να μειωθούν οι θάνατοι λόγω έλλειψης προσωπικού ή θέσεων στις ΜΕΘ. Αφετέρου έρχεται να εφαρμοστεί σε μία προσπάθεια εθνικής ή και υπερεθνικής συσπειρώσης, η οποία μετά από τα απαραίτητα στάδια της τρομοκράτησης, της στρεβλής πληροφόρησης, της εμπέδωσης του υγιεινισμού ως ιδεολογία που και πάλι αφορά το άτομο και την “προσωπική του ευθύνη” απέναντι στο “σύνολο”, δικαιολογεί μέτρα τα οποία το κράτος προβάει για τον επόμενο καιρό, μέτρα που έχουν συγκεκριμένο ταξικό πρόσημο, μέτρα που στοχεύουν στην πειθάρχηση αυτών που θα πληρώσουν τα σπασμένα της επερχόμενης κρίσης.

Στρατός στους δρόμους και απαγόρευση κυκλοφορίας από τη μία και γιγάντωση της ατομικής ευθύνης για να κρυφτεί η κρατική ευθύνη για την κατάντια του συστήματος υγείας από την άλλη, αποτελούν τη διπλή κρατική πολιτική. “Όλοι μαζί” μας λέει το κράτος και ετοιμάζει το στρατό να αντιμετωπίσει τον εσωτερικό εχθρό, “όλοι μαζί” μας λένε οι εργοδότες που αυτές τις μέρες κάνουν σκληρές μπιζνες στις πλάτες μας. “Εγώ είμαι εδώ για να σας προστατεύσω και θα υπακούσετε σε ό,τι επιβάλω” λέει το κράτος για να συσπειρώσει κάτω από τη φτερούγα του τους υπηκόους του τονίζοντας πως η εξάπλωση του ιού είναι πρώτιστα δικιά μας ατομική ευθύνη, βάζοντας έτσι κάτω από το χαλάκι τη στρατηγική του επιλογή για υποβάθμιση της δημόσιας υγείας εδώ και δεκαετίες. Την ίδια στιγμή, καθυστέρησε επικίνδυνα πολύ να κλείσει τις ορθόδοξες εκκλησίες, αυτή την υγειονομική βόμβα, τον απόλυτο σκοταδισμό που ακόμα και μετά από τόση δημόσια κατακραυγή επέλεξε να μην πάρει μέτρα για το κλείσιμο των ναών, μέτρα στα οποία προχώρησαν σίτες, σουνίτες και καθολικοί...

Μέσα σε όλα αυτά, με караβανάδες και μπάτσους να δολοφονούν και να βασανίζουν στα σύνορα και με τη σιγή νεκροταφείου να απλώνεται στα μετόπισθεν, η αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης δεν ήταν το μόνο που πέρασε. Περιμένουμε σε λίγες μέρες, πέρα από τα έκτακτα μέτρα, να περάσουν τώρα το νομοσχέδιο-έκτρωμα για την απαγόρευση των διαδηλώσεων, το νομοσχέδιο που θα διώκει με ιδιώνυμο οποιονδήποτε συμμετείχε σε διαδήλωση που δεν είχε πάρει άδεια από την αστυνομία. Η πλήρης στρατιωτικοποίηση των κοινωνικών σχέσεων, ένα αόριστο μα ισχυρό αίσθημα φόβου, ο ατομικισμός και ο κανιβαλισμός, η κρατική προσταγή, η συνήθεια της σιωπής μπροστά στην εκμετάλλευση και την ανεργία που θεριεύουν αυτές τις μέρες αλλά και στην πιθανή παρουσία του στρατού που όλο και πιο ενεργά εμπλέκεται μέσα στην κοινωνική πραγματικότητα, ήρθαν για να μείνουν. Αυτό που λέμε συνοπτικά, δεν είναι ότι ήταν κρατική ή διακρατική επιλογή η εξάπλωση του ιού. Αλλά το ότι το κράτος έχει τους μηχανισμούς να εκμεταλλεύεται οτιδήποτε παρουσιαστεί μπροστά του και να το χρησιμοποιήσει προς όφελός του, αλλά και προς όφελος του κεφαλαίου, κομμάτι του οποίου, με τους δικούς του μηχανισμούς, καταφέρνει και από αυτή την κατάσταση να κερδοφορήσει.

4) Εργοδοτικές καφρύλες

Όλη αυτή η κατάσταση με την εξάπλωση του κορωνοϊού έχει προκαλέσει μία σύγχυση τόσο στους κρατικούς μηχανισμούς όσο και σε ολόκληρη την κοινωνία. Η κυβέρνηση για να εμποδίσει την εξάπλωση του ιού αποφάσισε να αναστείλει τη λειτουργία καταστημάτων και επιχειρήσεων, πλην μερικών. Ένα σωρό ερωτήματα μπορούν να μας γεννηθούν με αυτή την κατάσταση καθώς κάνοντας μια ανάλυση της πραγματικότητας βλέπουμε πως με μαθηματική ακρίβεια οδηγούμαστε σε ένα ζοφερό μέλλον για την τάξη μας. Το κύριο ερώτημα που γεννάται είναι πώς θα επιβιώσουμε οικονομικά από αυτή την κατάσταση και προφανώς αναφερόμαστε σε εμάς, στους από τα κάτω, στην εργατική τάξη. Βλέπουμε για μία ακόμη φορά πως το κράτος τρέχει να υπερασπιστεί τα συμφέροντα των αφεντικών, χωρίς προφανώς να κάνει ανάλογες κινήσεις για τους εργαζόμενους. Βλέπουμε διάφορες ελαφρύνσεις του κράτους ως προς τις επιχειρήσεις και τους εργοδότες, όπως είναι η αναστολή του ΦΠΑ για τέσσερις μήνες και η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών που οφείλουν να δώσουν οι εργοδότες για τα ένσημα των εργαζομένων. Βλέπουμε τους εργοδότες να εκμεταλλεύονται αυτό το χάος που έχει προκαλέσει η πανδημία και με δικαιολογίες του τύπου «όλοι πρέπει να συνεισφέρουμε σε αυτή την κατάσταση» να προσπαθούν να μας ξεζουμίσουν ακόμα παραπάνω, ενώ οι ίδιοι προφανώς δε συνεισφέρουν με κανέναν τρόπο. Ίσα ίσα πολλοί βρήκαν ακόμα μια ευκαιρία, μέσα από αυτή την κατάσταση, να βγάλουν περισσότερα κέρδη και αυτό φυσικά στις πλάτες των εργαζομένων τους. Βλέπουμε ότι ως μέσο αποφυγής του συνωστισμού προωθείται η ευελιξία του ωραρίου χωρίς να είναι απαραίτητο να δηλώνεται, δίνοντας έτσι την ευκαιρία στα αφεντικά να εκμεταλλευτούν ακόμα παραπάνω τους εργαζόμενους τους καθώς η μη ύπαρξη δηλωμένου ωραρίου ανοίγει το δρόμο για απλήρωτες υπερωρίες και για την εφαρμογή του προτύπου των “on call” συμβάσεων με βάση τις οποίες οι εργαζόμενοι πρέπει να είναι πάντα διαθέσιμοι για εργασία, αλλά αποδεσμεύονται εξίσου εύκολα όταν κρίνουν οι εργοδότες ότι είναι ασύμφοροι. Βλέπουμε επιχειρήσεις να αναγκάζουν τους εργαζόμενους τους να πάρουν άδεια άνευ αποδοχών (όπως πχ έγινε στα γραμμή, στα νοσοκομεία, στα σούπερ μάρκετ, στα φαρμακεία, στους ντελιβεράδες οι οποίοι όχι μόνο θέτουν την υγεία τους σε κίνδυνο, αλλά λόγω της υποστελέχωσης και της αυξημένης ζήτησης γίνονται λάστιχο και επιφορτίζονται με τεράστιο όγκο δουλειάς (ενδεικτικό είναι ότι ανακοινώθηκε η διεύρυνση του ωραρίου για τα μάρκετ και τις αποθήκες καθώς και η κυριακάτικη εργασία). Βλέπουμε να ανακοινώνεται άδεια ειδικού σκοπού για τους γονείς που πρέπει να μείνουν σπίτι με τα παιδιά τους από όταν έκλεισαν τα σχολεία, όμως η μία στις τέσσερις μέρες άδειας αφαιρείται από τις κανονικές άδειες του γονέα.

Και την ίδια στιγμή που διασφαλίζονται στο βαθμό του εφικτού τα μέτρα για τη διαφύλαξη των επιχειρήσεων εις βάρος των εργαζομένων, βλέπουμε την παντελή έλλειψη από πλευρά του κράτους για μέριμνα για τους εργαζόμενους και τους άνεργους. Με το ξέσπασμα της πανδημίας έγιναν αμέτρητες απολύσεις και εκατοντάδες χιλιάδες άνεργοι αναμένονται για όσους θα απασχολούνταν στον τουρισμό, άλλοι υπόκεινται σε υπερεκμετάλλευση, άλλοι σε κίνδυνο της υγείας τους, σε άλλους παγώνουν οι μισθοδοσίες για όσο δε δουλεύουν. Οι εργαζόμενοι τόσο κατά τη διάρκεια όσο και με τη λήξη του συναγερμού θα είμαστε στη χειρότερη μοίρα από όλους. Οφείλουμε να συσπειρωθούμε και να οργανωθούμε στα σωματεία μας για διεκδίκηση εγγυημένου εισοδήματος για όσους μένουμε χωρίς μισθό, πάγωμα των ενοικίων και της πληρωμής λογαριασμών, ασφαλείς συνθήκες εργασίας για όλους

5) Μετανάστες – Φυλακισμένοι – Έγκλειστοι σε ψυχιατρεία

Την ίδια στιγμή το ελληνικό κράτος συνεχίζει τη δολοφονική αντιμεταναστευτική του πολιτική, ως προπύργιο για την Ε.Ε τόσο στα νησιά όσο και στον Έβρο, χτυπώντας ανελέητα τους μετανάστες στα σύνορα και στοιβάζοντάς τους σε ανοιχτά ή κλειστά κέντρα κράτησης και κάτω από άθλιες συνθήκες. Αν μέχρι τώρα η πολιτική αυτή χαρακτηριζόταν από την απανθρωπιά και τη

βαρβαρότητά της, τώρα με την εξάπλωση του κορωνοϊού και καθώς όλες οι υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες έχουν ρητές εντολές να μη συνωστίζονται δε μας μένουν λόγια για να την περιγράψουμε.

Είναι πλέον 10 φορές πιο επιτακτική η ανάγκη για αποσυμφόρηση των κέντρων κράτησης των νησιών και η μεταφορά τους στην ενδοχώρα όπου θα μπορούν να προστατέψουν τους εαυτούς τους μένοντας σε αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης και υγιεινής. Όσο δε συμβαίνει αυτό είναι ξεκάθαρο ακόμα και στον πιο αφελή ότι το ελληνικό κράτος και η Ευρωπαϊκή Ένωση καταδικάζει ξανά αυτούς τους ανθρώπους να νοσήσουν και πολλοί εξ αυτών να πεθάνουν χωρίς πρόσβαση στην υγεία, καθώς εδώ και μήνες έχουν φροντίσει να τους την στερήσουν με την κατάργηση του ΑΜΚΑ.

Στην περίπτωση δε, που το ρημαγμένο από τις αστικές πολιτικές δημόσιο σύστημα υγείας καταρρεύσει τα πράγματα γίνονται πολύ πολύ χειρότερα για αυτό και οφείλουμε να το προστατέψουμε. Το να καταρρεύσει πρακτικά δεν σημαίνει τίποτα παραπάνω από το να μην μπορεί να εξυπηρετήσει όσους και όσες το έχουν ανάγκη. Αρχικά λοιπόν, θα υποβαθμιστεί η ποιότητα παροχής υπηρεσιών υγείας και στη συνέχεια θα ξεκινήσει η ιεράρχηση του ποιοι θα μπουν στη ΜΕΘ και ποιοι θα αφεθούν σπίτι τους να πεθάνουν. Εκεί λοιπόν, όπως συμβαίνει πάντα, μετά τους αστούς, προτεραιότητα θα έχουν αυτοί που ο καπιταλισμός θεωρεί παραγωγικούς για αυτό και εμείς από την πλευρά μας οφείλουμε να ενώσουμε τις φωνές μας με τις μετανάστριες, τους φυλακισμένους, τους ηλικιωμένους, τους καρκινοπαθείς, τους έγκλειστους σε ψυχιατρικά ιδρύματα ώστε να ληφθούν ΜΕ ΚΑΘΕ ΚΟΣΤΟΣ τα ίδια μέτρα που λαμβάνονται για όλους τους υπόλοιπους και για να παλέψουμε ενάντια στον κανιβαλισμό και το καθεστώς εξαίρεσης που τους επιβάλλουν.

6) Στοιχεία για την παγκόσμια οικονομία, η αρχή μιας κρίσης

Σαν να μη φτάνανε όλα όσα καλούμαστε ήδη να αντιμετωπίσουμε (τον κίνδυνο στην υγεία μας, την «προσωρινή» απόλυση, την υποχρεωτική λήψη άδειας, τη συνέχιση της εργασίας με ελλιπή μέτρα προστασίας κλπ) η εξάπλωση του κορωνοϊού φαίνεται ότι θα είναι καταλύτης και για το ξέσπασμα μιας ακόμα παγκόσμιας οικονομικής κρίσης. Οι οικονομικές κρίσεις είναι δομικό συστατικό του καπιταλισμού ο οποίος είναι καταδικασμένος να αναπαράγει έναν φαύλο κύκλο που κατακραυλάει όλο και πιο κάτω με κάθε κρίση να παγιώνει και να νομιμοποιεί χειρότερες συνθήκες για τους από τα κάτω αυτού του κόσμου. Στην προκειμένη περίπτωση τα σημάδια της επερχόμενης κρίσης υπήρχαν από καιρό, παραδεκτά ακόμα και από το ΔΝΤ ή άλλες οικονομικές και κρατικές μελέτες. Το ξέσπασμα όμως της επιδημίας, με την επιβολή των μέτρων για τον περιορισμό της, όπως είναι αναμενόμενο έχει -και θα έχει- σοβαρές επιπτώσεις στην οικονομία. Ενδεικτικά να αναφέρουμε ότι το Φεβρουάριο οι αυτοκινητοβιομηχανίες εμφάνισαν μία πτώση σε πωλήσεις της τάξης του 80%, ενώ οι αεροπορικές εταιρείες αναμένεται εντός του 2020 να χάσουν ως και 113 δις ευρώ. Επίσης, είναι προφανές ότι οι επιχειρήσεις που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με τον τουρισμό πλήττονται σοβαρά από την εξάπλωση του ιού, όπως και όλες οι δραστηριότητες που σχετίζονται με την ψυχαγωγία, την εστίαση, τη διασκέδαση. Φυσικά, δε θα μπορούσαν παρά να επηρεαστούν και οι μπίζνες στον τομέα της ενέργειας. Το πάγωμα της παραγωγής και των μετακινήσεων οδήγησε σε μείωση της κατανάλωσης πετρελαίου, δίνοντας έτσι το έναυσμα για το ξέσπασμα ενός πολέμου τιμών μεταξύ των μεγάλων παικτών -όπως Ρωσία και Σαουδική Αραβία- οι οποίες παλεύουν για το ποια θα επικρατήσει. Αυτές τις ημέρες η Goldman Shacks ανακοίνωσε πως αναμένεται παγκόσμια οικονομική κατάρρευση τους επόμενους δύο μήνες. Τα παραπάνω τα αναφέραμε ενδεικτικά για να δοθεί μία σύντομη εικόνα για το πόσο εύκολο είναι να ξεσπάσει άλλη μία οικονομική κρίση. Αυτό όμως στο οποίο αξίζει να δώσουμε βάρος είναι το ότι, είτε μιλάμε για τα θύματα της επιδημίας, είτε για τις οικονομικές της προεκτάσεις χαμένες από αυτήν την ιστορία θα βγούμε για άλλη μία φορά οι προλετάρειες.

Ήδη βλέπουμε την ντόπια κυβέρνηση να εξαγγείλει σειρά μέτρων για τη διευκόλυνση και προστασία των επιχειρήσεων, ενώ ανάλογες κινήσεις φυσικά δε γίνονται για την προστασία των εργαζομένων, των άνεργων, των μεταναστριών, των συνταξιούχων, των άστεγων, των έγκλειστων. Όπως και πριν την επιδημία, έτσι και τώρα, έτσι και μετά τη λήξη του συναγερμού τα κράτη θα φροντίζουν πάντα να εξυπηρετούν τα συμφέροντα των αστών. Πριν λοιπόν καν προλάβουμε να βγούμε -έστω στη θεωρία γιατί πρακτικά δε βγήκαμε ποτέ- από τα μνημόνια και την κρίση, θα ξεσπάσει η επόμενη η οποία θα δώσει ξανά άλλοι στα αφεντικά να πλουτίσουν σε βάρος μας, υποτιμώντας ακόμα παραπάνω τους όρους εργασίας μας, μετακυλύοντας όλο και παραπάνω βάρη του κόστους ζωής στις πλάτες μας και διαλύοντας πλήρως κάθε υπόνοια «κράτους πρόνοιας» μέσω ιδιωτικοποιήσεων. Για μια ακόμη φορά οι συνθήκες βρίσκουν απροετοίμαστη την τάξη μας, κάτι όμως που ξέρουμε πολύ καλά ότι είναι στο χέρι μας να αλλάξει και ότι μπορεί να αλλάξει εκεί που δεν το περιμένουμε, όπως έδειξαν πρόσφατα τα παραδείγματα των εξεγέρσεων στις χώρες τις λατινικής Αμερικής. Σε κάθε περίπτωση εμείς οφείλουμε να οργανώνουμε και να εντείνουμε την ταξική πάλη ακόμα και σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες γιατί ο πόλεμος μαίνεται ήδη από την άλλη πλευρά, το ερώτημα είναι αν θα καταθέσουμε τα όπλα ή αν θα τα στρέψουμε εναντίον τους.

7) Η στάση μας απέναντι στα μέτρα του κράτους

Και ενώ έχουμε μάθει να συναντιόμαστε στο δρόμο αγωνιζόμενοι ενάντια στα κράτη και το κεφάλαιο, έχουμε πάντα στο μυαλό μας το υψηλό αίσθημα (κοινωνικής και όχι ατομικής) ευθύνης απέναντι στο κοινωνικό σύνολο, χωρίς αυτό να μας καθιστά πόνια του κρατικού μηχανισμού, υπάκουους αποδέκτες των πολιτικών του ή εθνικά συσπειρωμένο ακροατήριο. Αν σεβόμαστε κάποια από τα μέτρα, είναι γιατί οφείλουμε στο μέτρο των δυνάμεών μας να προστατεύσουμε τις αντοχές του συστήματος υγείας, το ίδιο το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, τους ίδιους τους ευάλωτους συνανθρώπους μας. Προστατεύουμε τις ευπαθείς ομάδες με τα μέτρα που μας ζητούν οι γιατροί και που το σύστημα υγείας αντέχει και συνεχίζουμε να παλεύουμε με εξωστρέφεια στην κοινωνία ενάντια σε όσα μας αδικούν, με φαντασία, στοιχειώδεις κανόνες προστασίας μας αλλά και των γύρω μας αλλά και με εφευρετικότητα στους τρόπους παρέμβασής μας.

Δε θα υπογράψουμε ΚΑΜΙΑ ΜΟΝΟΜΕΡΗ ΑΝΑΚΩΧΗ της ταξικής πάλης από πλευράς μας. Στηρίζουμε τους αγώνες των εργαζομένων στις βιομηχανίες της Ιταλίας που απαιτούν τα απαραίτητα μέτρα προστασίας από τον κορωνοϊό (κάτι που αγνοεί η κυβέρνηση του Τζουζέπε) ή να σταματήσει η παραγωγική δραστηριότητα. Στηρίζουμε τις απεργίες των εργαζομένων σε ντελίβερι στην Μπολόνια που έρχονται σε υπερβολικά στενή επαφή με τους πελάτες. Στηρίζουμε τις εξεγέρσεις των κρατουμένων (που ήδη έχουν φτάσει τους 6 θανάτους) στις φυλακές της Ιταλίας που τους απαγορεύουν τα επισκεπτήρια, εξαιτίας

του ιού, ενώ το ίδιο το κράτος αμελεί τις απάνθρωπες συνθήκες εντός φυλακής, οι οποίες φυσικά αποτελούν πιθανότερο τρόπο εξάπλωσης του ιού.

Έχοντας αυτά κατά νου θα προσπαθήσουμε, στο μέτρο των δυνάμεών μας, να σπάσουμε την προσπάθεια του κράτους να στοχοποιήσει τον καθένα ατομικά για να καλύψει τις δικές του ανεπάρκειες, θα παλέψουμε για την απελευθέρωση του δημόσιου χώρου και την περιφρούρηση της όποιας κοινωνικότητας είχαν αφήσει όρθια, ενώ ταυτόχρονα ετοιμάζουμε, δουλειά τη δουλειά και γειτονιά τη γειτονιά, την επόμενη μέρα που θα μας βρει να ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ με μαζικούς και μαχητικούς όρους για τη δημοσιά και δωρεάν υγεία για όλους, για τα εργασιακά κεκτημένα, για την ελεύθερη μετακίνηση των μεταναστών, για τους φυλακισμένους, για αυτούς που θα βγουν τα σπίτια τους σε πλειστηριασμό, για όλους τους προλεταρίους που θα βρεθούν μαζικά στην ανεργία τον επόμενο καιρό. Αντί να χειροκροτούμε στα μπαλκόνια των σπιτιών μας όπως μας προτρέπουν οι αστοί, κρατάμε ακριβή λογαριασμό για όλα τα εγκλήματα του κράτους και του κεφαλαίου που συντελούνται (και) αυτές τις μέρες, στηρίζουμε με τις πράξεις μας το έργο των γιατρών και των νοσηλευτών και δεν αφήνουμε μόνους τους όσους δεν έχουν σπίτι να κλειστούν, τους γείτονές μας που δεν έχουν λεφτά λόγω απόλυσης, τις ευπαθείς ομάδες. Λέμε από τώρα πως: αν μπορεί να γίνει κατανοητό το κλείσιμο των μαγαζιών ή των γηπέδων, δεν μπορεί με κανέναν τρόπο να γίνει δεκτή κατάσταση γενικευμένης καραντίνας και κατ' οίκον περιορισμού, καθώς ούτε επιστημονικά δικαιολογείται, ούτε βέβαια μπορεί να κρυφτούν οι πραγματικές προθέσεις του κεφαλαίου και του κράτους που αδυνατούν την ίδια στιγμή να κλείσουν τις εκκλησίες.

Ταυτόχρονα, αντιλαμβανόμαστε πως στη νέα κρίση που ξεσπάει με αφορμή την εμφάνιση της πανδημίας, εμείς θα είμαστε αυτοί που θα πληρώσουμε τα σπασμένα και θα καλεστούμε από τα αφεντικά μας, ντόπια και ξένα, να σηκώσουμε το βάρος της στις πλάτες μας. Οφείλουμε, λοιπόν, να οργανώσουμε την απέναντί μας ενάντια στην οικονομική αφάιμαξη που μας προετοιμάζουν και να απαντήσουμε στις απλήρωτες εργατοώρες με αρνήσεις πληρωμών. Είμαστε στη μέση μιας πανδημίας με ελάχιστα εργαλεία στα χέρια για να αναλύσουμε το τι και το πως. Ζούμε ταυτόχρονα την επιβεβαιωμένη επίθεση σε όσους δεν έχουν λεφτά για ιδιωτική υγεία, σε όσους δε φάγανε αμάσητο το σανό της εθνικής ενότητας, σε όσους αντιλήφθηκαν τι θα πει φόβος (πόσο μάλλον διογκωμένος από το κράτος), σε όσους ακολουθούν με συνείδηση και αυτοπειθαρχία μέτρα προστασίας χωρίς να τείνουν χείρα φιλίας στους υπεύθυνους αυτής της κατάστασης, σε όσους θα ζήσουν ακόμα πιο δύσκολα οικονομικά και κοινωνικά τα επόμενα χρόνια, στους εκατοντάδες χιλιάδες νέους άνεργους. Η απάντησή μας σε πρώτο χρόνο είναι η αλληλεγγύη, η δικτύωση, η κριτική ματιά στην κρατική διαχείριση, οι παρεμβάσεις στο μέτρο του δυνατού και σε δεύτερο χρόνο η οργάνωση και η επικείμενη αναβαθμισμένη σύγκρουση με αυτούς που μας αναγκάζουν να ζούμε με όρους επιβίωσης για να είναι εκείνοι βολεμένοι, με όσους χρησιμοποιούν την εθνική ταυτότητα σαν όπλο πάνω στα κορμιά μας, με όσους πλουτίζουν από την εργασία μας, με όσους πραγματοποιούν και κερδίζουν από τους πολέμους, με τα κράτη και τους αστούς...

**ΣΕΒΟΜΑΣΤΕ ΣΥΝΕΙΔΗΤΑ & ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΠΙΟ ΕΥΑΛΩΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΩΝ
ΓΙΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΠΙΒΑΡΥΝΟΥΜΕ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΥΓΕΙΑΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΥΠΟΤΙΜΗΘΕΙ ΕΔΩ ΚΑΙ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ
ΜΕ ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ/ ΒΟΗΘΑΜΕ ΟΣΟΥΣ ΜΑΣ ΕΧΟΥΝ ΑΝΑΓΚΗ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ**

**ΔΕΝ ΤΣΙΜΠΙΑΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΔΕΝ ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΜΑΣΤΕ ΤΙΣ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ,
ΔΕ ΘΑ ΑΝΕΧΘΟΥΜΕ ΣΤΡΑΤΟ ΣΕ ΚΛΕΙΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ**

ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΜΕ ΜΕ ΚΑΘΕ ΔΥΝΑΤΟ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΗ ΤΡΟΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΗ ΓΙΑ:

**ΠΟΙΟΤΙΚΟ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΥΓΕΙΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ, ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ**

ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΩΝ CAMPS & ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

**ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ, ΠΛΗΡΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ, ΑΔΕΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΜΙΣΘΩΝ
ΣΕ ΟΣΟΥΣ/ΕΣ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΚΛΑΔΟΥ (εμπόριο,
ντελίβερο, γιατροί κλπ)**

ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΣΗ ΔΕ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ, ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΣΗ ΔΕ ΘΑ ΞΕΧΑΣΤΕΙ

ΔΕ ΞΕΧΝΑΜΕ ΤΟ ΡΟΛΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙΣΜΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΜΕΤΡΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΔΥΝΑΜΩΝ

**ΤΑΞΙΚΗ ΣΚΕΨΗ, ΤΑΞΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ,
ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΠΟΥ ΤΩΡΑ ΞΕΚΙΝΑ ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗΤΕΣ!**

Κατάληψη Παλιού Νεκροτομείου (Αλεξανδρούπολη), Πέλοτο (Ξάνθη), Συλλογικότητα αναρχικών από τα ανατολικά (Θεσσαλονίκη)
palionekrotomeio.espivblogs.net, peloto.espivblogs.net, anatolika.espivblogs.net